

Oikeustapauskokoelma

Asia C-220/13 P

Kalliopi Nikolaou

vastaan

Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin

Muutoksenhaku — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu —
Tilintarkastustuomioistuimen laiminlyönnit — Vahingonkorvausvaatimus —
Syyttömyysolettaman periaate — Vilpittömän yhteistyön periaate — Toimivalta — Alustavien
tutkimusten kulku

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.7.2014

- Tilintarkastustuomioistuin — Jäsenten velvollisuudet — Laiminlyönti — Kansallisen tuomioistuimen tuomio, jolla asianomainen henkilö vapautetaan kaikista syytteistä — Tilintarkastustuomioistuimen velvollisuus tehdä päätös vapauttamisesta ja julkistaa se — Ei ole — Kansallisen tuomioistuimen suorittama tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta ei sido toimielintä*
(EY 247 artiklan 7 kohta)
- Vahingonkorvauskanne — Itsenäinen luonne — Vaatimus, joka koskee tosiseikkoja, jotka kansallinen tuomioistuin on jo arvioinut — Kyseisten tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta ei sido unionin tuomioistuinta — Vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaaminen kansallisiin tuomioistuihin nähden — Ei ole*
(EY 10, EY 235 ja EY 288 artikla)
- Tilintarkastustuomioistuin — Jäsenten velvollisuudet — Laiminlyönti — Tutkimuksen yhteydessä saatujen tietojen toimittaminen Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) — Ilmoitusvelvollisuus sitä henkilöä kohtaan, jota tutkimus koskee — Ulottuvuus*

(Tilintarkastustuomioistuimen päätöksen 99/50 4 artiklan ensimmäinen kohta)

1. Siltä osin kuin yhtäältä on yksinomaan kansallisten oikeusviranomaisten asia tutkia syytökset rikosoikeudelliselta kannalta, kun ne on esitetty tilintarkastustuomioistuimen entistä jäsentä vastaan, ja toisaalta on unionin tuomioistuimen asia arvioida ne kurinpidolliselta kannalta EY:n perustamissopimuksen 247 artiklan 7 kohdan nojalla, tilintarkastustuomioistuimella ei ole unionin institutionaalisen rakenteen puitteissa toimivaltaa tehdä muodollista päätöstä siitä, että asianomainen vapautetaan kaikista häneen kohdistetuista syytteistä kurinpidollisella tai rikosoikeudellisella tasolla, eikä julkistaa lehdistössä asianomaisen vapauttavaa tuomiota. Lisäksi koska kansallisessa rikosoikeudenkäynnissä suoritettu tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta ei voi sitoa tilintarkastustuomioistuinta viranomaisena, joka voi saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi EY 247 artiklan 7 kohdan nojalla, se ei ole velvollinen jäsenvaltiossa annetun vapauttavan tuomion johdosta toteuttamaan entisen jäsenensä vaatimia toimia.

(ks. 39 ja 40 kohta)

2. EY 235 ja EY 288 artiklan mukainen vahingonkorvauskanne, joka liittyy yhteisön sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen sen toimielinten toimista tai laiminlyönneistä, on otettu käyttöön muihin kanteisiin nähden itsenäisenä keinona, jolla on erityinen tehtävänsä oikeussuojakeinojen järjestelmässä ja jonka käyttämisen edellytykset on laadittu sen erityistä tavoitetta silmällä pitäen.

Näin ollen on niin, että vaikka se unionin tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, voi ottaa huomioon kansallisessa rikosoikeudellisessa menettelyssä tehdyt päätelmät, jotka koskevat samoja tosiseikkoja kuin ne, joita tarkastellaan EY 235 artiklaan perustuvassa menettelyssä, rikostuomioistuimen suorittama tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta ei kuitenkaan sido kyseistä unionin tuomioistuinta, vaan tämän tehtävänä on täyden harkintavaltansa puitteissa tutkia ne itsenäisesti sen selvittämiseksi, täyttyvätkö yhteisön sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymisen edellytykset. Näin ollen unionin tuomioistuinten ei voida katsoa loukanneen EY 10 artiklassa vahvistettua vilpittömän yhteistyön periaatetta, kun ne ovat arvioineet eräitä tosiseikkoja eri tavalla kuin kansallisen tuomioistuimen huomioissa on esitetty.

(ks. 54–56 kohta)

3. Petosten, lahjonnan ja yhteisöjen taloudellisia etuja vahingoittavan muun laittoman toiminnan torjumista koskevien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja yksityiskohtaisista säännöistä tehdyn tilintarkastustuomioistuimen päätöksen nro 99/50 4 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäisessä virkkeessä ei täsmennetä, minkä tyyppistä tutkimusta tarkoitetaan, vaan siinä määrätään yksinkertaisesti, että jos ilmenee, että tilintarkastustuomioistuimen jäsenen, virkamieheen tai muuhun henkilöstöön kuuluvaan voi kohdistua henkilöön kohdistuvia epäilyjä, asianomaiselle on ilmoitettava tästä ”nopeasti”, jos ilmoittaminen ei vaaranna tutkimusta. Tästä seuraa, että yhtäältä kyseisessä määräyksessä ei määrätä välittömästä ilmoitusvelvollisuudesta heti tutkimuksen alettua ja että toisaalta siinä lievennetään tätä vaatimusta siten, että tutkimuksen tehokkuutta edellytetään suojattavan.

(ks. 87 ja 88 kohta)